

1875 om Anlæg af Jernbaner til Lumborg Havn samt til Faxe og Rødby.
(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 546.)

Intet Vndringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Indhold anfaas vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Nedlæggelse af Kallundborg Amtstue.

(Første Behandling findes i Tid Sp. 594 ff.)

Intet Vndringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Andræ: Efter de Udtalelser, der faldt ved denne Sags første Behandling, vil man maaſte finde det beſynderligt, at der ikke fra min Side er fremkommet noget Vndringsforslag til Lovforslaget, hvorved det blev bragt i en Stikſeſe, ſom ſikkrede Opretholdelſen af de to omhandlede Amtstuer i Kallundborg og i Holbæk. Jeg ſtal med et Par Ord forklare, hvorfor dette ikke er ſket. Jeg maa nemlig under de nærværende Omſtændigheder anſe det for at være uhenſigtsmæssigt eller i det Mindſte i høi Grad uklogt, hvis man her vilde forſøge paa at give Loven en ſaadan forandret Stikſeſe. Det er os jo alle bekendt, at der for Diebliffet foreligger et brændende Spørgsmaal af beſlagtet Natur, nemlig Spørgsmaalet om Kronborg Amtstue. Saa længe dette Spørgsmaal ikke har fundet ſin endelige Afgjørelſe i det andet Thing, tror jeg, det vilde være meget uforſigtigt og meget uklogt handlet, om vi her fra Landſtthingets Side vilde ſende et Forslag af en ſaadan Beſtaffenhed ſom det, der her er Tale om, ind i Folkethinget. Jeg tror, at man let derved vilde gjøre Stillingen endnu mere ſpændt, end den for Diebliffet kan ſiges at være. Jeg betovler ingenlunde, at det under normale og roligere Forhold, ſom jeg jo

let at bevæge Folkethinget til at vedtage Opretholdelſen af de to her omhandlede Amtstuer, og jeg maa for mit Vedkommende tilſtaa, at, naar jeg gienemleſer den Udtalelsesbetænkning, der foreligger i Sagen, ſaa ſynes jeg ogsaa deri at kunne ſtømte en vis Beloville med Henſyn til en ſaadan Afgjørelſe af Sagen. Jeg lægger ogsaa der en Del Vægt paa, at — ſom det er bleven mig berettet, og ſom jeg haaber ikke vil finde nogen Modſigelse fra den høitærede Finantsminister, idet jeg tror, at det er en fuldkommen paalidelig Meddeleſe — det vedkommende Amtsraad enſtemmig er kommen til at udtale ſig for Onſkeligheden af, at begge Amtstuer bibeholdes, og det har kun betragtet det ſom en tarvelig Nødhjælp, at man vilde ſøge Ulemperne fjernede ved Oprettelſen af den i Udſigt ſtillede Filial i Kallundborg. Men, ſom ſagt, for Diebliffet betragter jeg det ſom givet, at, derſom et Forslag om Opretholdelſen af begge Amtstuer indkom i Folkethinget, ſaa maatte dette ſaa at ſige med en vis Nødvendighed forkaſte det, og Stillingen vilde da for Fremtiden blive endnu vanſkeligere, end den ellers vil være. Derimod forekommer det mig, at det ene Nettes vil under de nærværende Forhold være at forkaſte Loven; derved vil Spørgsmaalets Afgjørelſe ikke være endelig, det bliver blot ſtillet i Bero indtil et gunſtigere Tidspunkt. Blicher Loven forkaſtet, er det en Selvfølge, at begge Amtstuer indtil videre blive opretholdt, men vel at mærke med konſtituerede Amtsforvaltere, og Sagen maa jo derfor ſenere komme for til endelig Afgjørelſe, og ſom jeg da haaber, under meget gunſtigere Forhold for en Afgjørelſe i den Retning, jeg anſer for at være den ene rette. Jeg er nu ſaa driflig, at jeg nærer det Haab, at den høitærede Finantsminister, om han end ikke vil eller kan udtale nogen Billigſeſe af en ſaadan Fremgangsmaade fra dette Things Side, dog i ethvert Fald ikke vil føle ſig ubehagelig berørt derved og ikke med megen Sorg vil modtage den. Jeg er undertiden ſaa uheldig i enkelte Spørgsmaal at maatte nære en ſaa afvigende Anſkuelse fra den høitærede Finantsministers, at jeg aldeles har opgivet ethvert Forſøg fra min Side paa at kunne udfylde det Svælg i diſe Anſkuelser, der virkelig maa erkjendes at være til Stede; men jeg glæder mig derfor ſaa meget mere ved i de mangfoldige Tilfælde at kunne ſympathifere med den høitærede Finantsminister, og jeg tror virkelig, at i nærværende Tilfælde vil jeg i Grunden have den høitærede Finantsministers Sympathi. Lad mig kun endnu tilføie et Par Ord for at viſe, hvor nødvendigt det eſter min Opfattelſe er for Landſtthinget at modsætte ſig Loven. Det er viſtnok fra alle Sider indrømmet, at Nedlæggelſe af Amtstuer, hvor der er flere i en Amtsraadsreds, er forbunden med væſentlige Ulemper. Det er meget følelige Ulemper for den paagjældende Befolkning, det er